

тъ да могатъ систематически, макаръ и бавно, да въздействатъ върху първитъ.

Всѣки отъ тѣзи два вида психологически познания изисква приложението на всичкитъ психологически методи.

Въ своята общностъ Психологията има две голѣми подраздѣления: *структурна* и *функционална* психология. Първата анализира душевното съдържание, състоянията на съзнанието и неговитъ елементи. Може да се нарече и *описателна*. Втората, която може да се нарече и *динамична*, е науката за душевнитъ сили въ *действие*. Тя изуча поведението на хората и неговитъ условия и е въ най-тѣсна връзка съ Социологията, съ която създава Психосоциологията, имаща за предметъ взаимодействия между психическитъ и социалнитъ функции. Защото нѣма социални функции, които, ако не сж прѣко творение на психическитъ, да не сж поне силно повлияни отъ тѣхъ. Дори економическитъ функции сж пропити отъ психизъмъ и представятъ тенденции и актове, хармонични съ социалнитъ нрави и институти.

Колкото и назадъ да проникнемъ въ развитието на менталния човѣшки животъ, да достигнемъ дори, ако е възможно, до генезиса му, ще видимъ, че психическитъ прояви сж най-радикалното средство за свързването на индивидуалнитъ съществуванія въ едно сложно цѣло, общечовѣшко съществуване, чрезъ създаването на голѣми взаимновлияния и зависимости. Така, че душевниятъ животъ е отъ своя генезисъ още социално явление; като че ли по-напредналитъ му форми сж предназначени да осигорятъ правилното действие на социалнитъ сили. Но и тѣзи висши форми на психи-